

[Holmberg.]

nemlig Italien, ligger lidt højere. Men alle andre lande, som vi så nogenlunde kan sammenligne os med, ligger langt lavere end vi. Har det egentlig ikke sagt den højtærede minister et og andet med hensyn til, at motorbeskatningen måske er for høj?

Lad mig også lige minde ministeren om en lille fejltagelse under førstebehandlingen. Ministerer henviste til, at de, der virkelig kørte noget, slap billigt i Danmark — sådan måtte vi i hvert fald forstå det — og ministeren nævnte i den forbindelse benzinvogne, der årlig kører over 30 000 km. Jeg vil lige indskyde, at 30 000 km jo dog ligger over gennemsnittet, men selv om vi tager hensyn til de 30 000 km og til benzinen, ligger vi dog flot på ardenpladsen. Dette blot til orientering for den højtærede finansminister. Disse oplysninger har vi fået i udvalget fra Forenede Danske Motorejere.

Nu skal vi jo have en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, og endnu kan jeg ikke tro, at retsforbundet og det radikale venstre vil stemme for et lovforslag som dette, altså en permanent tillægsafgift. Jeg håber stadig, at det vil lykkes for os at få et tilsagn om en revision af samtlige motorafgifter, og i så fald er vi villige til at stemme for en 1-årig forlængelse af tillægsafgiften. Men skulle det ikke lykkes, må vi naturligvis stemme imod lovforslaget.

Ninn-Hansen: Mit parti kan ikke støtte lovforslaget om at gøre tillægsvægtafgiften permanent. Jeg kan henvise til de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling; jeg kan også henvise til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Holmberg nu gjorde, og som jeg er enig med ham i.

Jeg finder det yderst beklageligt, at regeringen i denne sag har vist en så slet vilje til samarbejde, som tilfældet har været. Hvis regeringen virkelig nærer ønske om at inddrage oppositionen i lovgivningsarbejdet, forelå her et tilfælde, hvor der var gode muligheder derfor. Det har jo ikke skortet på tilbud fra oppositionens side.

Jeg tror i hvert fald, det ærede medlem hr. Kirkegaard vil erkende, at vi fra oppositionens side har gjort forsøg på at opnå samarbejde i denne sag, men at vi ligesom

i juni måned, da omsætningsafgiften blev behandlet, er stødt på en konsekvent modstand hos finansministeren. Vi har i udvalget, som det fremgår af betænkningen, og som det ærede medlem hr. Holmberg lige sagde, givet tilbud, som det er mig helt uforståeligt at regeringen ikke har kunnet acceptere. Vi har foreslået en 1-årig forlængelse af loven, så finansministeren ville altså ikke blive berøvet penge. Dernæst har vi foreslået, at man nu fik færdigbehandlet hele motorlovgivningen i denne samling, men finansministeren har nægtet at fremsætte et reformforslag.

Vi kan ikke forstå begrundelsen for en sådan afvisning. Jeg troede da, at der i det høje ting og i de meget vide kredse her i landet, der interesserer sig for motor-kørsels fremtid, var enighed om, at den lovgivning, vi har, er forældet. Da man i 1947 nedsatte en kommission til behandling af disse spørgsmål, var det jo, fordi man fra alle sider erkendte, at den lovgivning, vi havde fra tyverne og trediverne, var umoderne, at den overhovedet ikke svarede til de krav, der stilledes, og til udviklingen på motorkørsels område.

I motorafgiftskommissionens betænkning, som blev afgivet i 1954, pegede man på en række områder, hvor der skulle ske ændringer. Jeg har også hidtil forestået det således, at alle, altså også regeringen og finansministeren, var enige i, at der måtte foretages en modernisering af denne forældede lovgivning. At regeringen hidtil har haft den opfattelse, mener jeg fremgår af flere ting, der er sket i de senere år. I 1955 udtalte regeringen i sin programerklæring, at tiden nu var inde til en systematisering af motorafgifterne. Dette standpunkt må finansministeren også have haft, da den højtærede minister i to samlinger, i folketingsårene 1955-56 og 1956-57, har fremsat forslag til en samlet revision af vægt- og benzinafgiftslovene, og ved disse lejligheder var ordførerne for samtlige partier enige med finansministeren og med motorafgiftskommissionen om, at en revision var påkrævet. Det kom vel i særlig grad frem i en udtalelse af den nuværende landbrugsminister, der dengang var det radikale venstres ordfører. Da man behandlede finansministerens reformforslag i forrige samling, behandlede man samtidig et forslag om mid-